

РЕШЕНИЕ

№ 200

гр. София, 08.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

**ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова**

при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7606** по описа за **2023** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Б. Ц. К., от [населено място], [улица], № 1, ет. 3, ап. 1, подадена чрез адв. Т. М., срещу Решение № 597 от 06.02.2023г. по НАХД № 20221110213870 по описа на Софийски районен съд за 2022 г., Наказателно отделение, 111-ти състав, с което е потвърдено Наказателно Постановление № 22-4332-012284, издадено на 04.07.2022г. от Началник група СДВР, отдел „Пътна Полиция“ СДВР, с което му е наложена глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС, за срок от 6 месеца, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от Закона за движение по пътищата.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в нарушение на материалния закон. Касаторът твърди, че не е извършил вмененото му административно нарушение, защото не е бил уведомен, че неговият автомобил е deregистриран. Излага още, че обжалваното НП няма необходимото съдържание по смисъла на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, като липсва описание на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават. Касаторът моли да бъде отменено решението, като спорът се реши по същество чрез отмяна на процесното НП.

В съдебно заседание касаторът - Б. Ц. К., се явява лично и се представлява от адв. М..

Моли се уважаване на касационната жалба по изложените в нея съображения.

Ответникът по касационната жалба – Началник на група в СДВР, отдел „Пътна полиция“, не изпраща процесуален представител, не изразява становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., дава заключение за неоснователност на жалбата и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Административен съд София-град, XXVII-ми касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 211 от АПК от надлежна страна и при наличие на правен интерес от оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да потвърди обжалваното пред него наказателно постановление, районният съд, въз основа на събраните писмени доказателства, е приел за установено следното от фактическа страна:

Административнонаказателното производство е било образувано на основание чл. 36, ал. 2 от ЗАНН, въз основа на постановление на прокурор при СРП с изх. № 15038/21.06.2022г. по описа на СРП.

Срещу касатора е съставено Наказателно Постановление № 22-4332-012284, издадено на 04.07.2022г. от Началник група СДВР, отдел „Пътна Полиция“ СДВР, за това че на 23.11.2021г. около 15:40ч. в [населено място], се е движил по [улица]номер 174, с посока на движение от [улица]към [улица]със скорост 102 км/ч. при ограничение на скоростта за съответния участък 80 км/ч. , като надвишаването на позволената скорост на управление е било установено посредством изправно автоматизирано техническо средство. За допуснатото нарушение е бил съставен Електронен фиш от Серия К № 5496710 от 23.11.2021г. При направената справка във връзка с констатирания случай от страна на служители в ОПП - СДВР е била установена служебната дерегистрация на управлявания лек автомобил. Наблюдаващият прокурор преценил, че липсват данни за наличие на престъпление по чл. 345, ал. 2 от НК и на 20.06.2022г. постановил отказ да се образува досъдебно производство поради малозначителност на деянието. Въз основа на прокурорското постановление било издадено обжалваното НП, с което за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, поради което и на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП на Б. К. е наложена глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

При така възприетото по фактите, от правна страна съдът извел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи; в предвидената от закона писмена форма и съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, както и при спазване на предвидения за това процесуален ред. По приложението на материалния закон съдът извел, че НП е законосъобразно от материалноправна гледна точка. Съдът не е споделил направените възражения в жалбата относно противоконституционността на разпоредбата на чл. 143, ал. 15 от ЗДвП. Приел за съставомерно нарушението, изразяващо се в неизпълнение на задължението по чл. 140, ал. 1 ЗДвП - по пътищата, отворени за обществено ползване, да ползва само моторни превозни средства, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Съставът на това нарушение урежда изпълнително деяние, което го определя като нарушение на просто извършване, осъществявано чрез противоправно действие. От субективна страна деянието е извършено непредпазливо. По размера на наказанието, съдът съобразил, че наложеното наказание съответства на предвиденото

в съответната санкционна разпоредба.

Въззивният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Събрани са необходимите и относими доказателства при надлежното им отразяване в мотивите на първоинстанционното решение, като направените изводи се споделят от настоящия състав.

Разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП регламентира две кумулативно изискуеми предпоставки, с които се допускат моторни превозни средства по пътищата, отворени за обществено ползване, а именно- да са регистрирани и да са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. С нормата на чл. 145, ал. 2 ЗДвП се установява задължение за приобретателите на регистрирано МПС за пререгистриране на същото в едномесечен срок от придобиването му. Съобразно нормата на чл. 143, ал. 15 от ЗДвП, служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването му, не изпълни задължението си да регистрира превозното средство. Нормата на чл. 143, ал. 15 от ЗДвП, кореспондира с нормата на чл. 18б, ал. 1, т. 10, вр. чл. 18, т. 2 от Наредба №I-45/24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, предвиждаща служебно прекратяване на регистрацията на автомобил, при неизпълнение на задължението за регистрация, от страна на новия собственик.

Анализът на цитираната разпоредба на чл. 143, ал. 15 от ЗДвП, налага извода, че регистрацията на МПС се прекратява по силата на закона, след изтичане на двумесечния срок за регистрация от страна на новия собственик на автомобила, като резултат от неизпълнението на законовото му задължение- да регистрира закупения от него автомобил. В хипотезата на чл. 143, ал. 15 от ЗДвП законът приравнява служебното прекратяване на регистрацията на автомобил на липсата на регистрация на същия. На водача на автомобила е вменено задължението да управлява по пътищата само МПС, което е регистрирано по надлежен ред.

Съдът намира, че узнаването за прекратяването на регистрацията на МПС от собственика на превозното средство не съставлява елемент от фактическия състав по прекратяването на регистрацията. Т. е уведомяване на новият собственик, законът - в чл. 143, ал. 15 от ЗДвП и в чл. 18б от Наредбата, не е предвидил. Следва да се посочи също, че чл. 18б, ал. 2 от Наредбата изрично посочва случаите, при които се уведомява собственика на МПС, като прекратяването по т. 15 от чл. 143, ал. 15 от ЗДвП не е сред изброените. Съобразно действащото законодателство, собственикът на МПС, е носител на задължението да регистрира закупения от него автомобил, съобразно нормата на чл. 145, ал. 2 от ЗДвП, поради което е длъжен да познава законовите последици, явяващи се резултат от неизпълнението на това му задължение - в случая, прекратяването на регистрацията на автомобила.

Неоснователни са твърденията на касатора за несъставомерност на деянието, поради липса на виновно поведение. Съгласно правната теория, вината има две основни

форми- умисъл и непредпазливост. Непредпазливостта също има две форми - небрежност и самонадеяност, като при първата форма, деецът не е съзнавал и не е предвиждал настъпването на противоправния резултат, но е бил длъжен и е могъл да го предвиди. По силата на чл. 7, ал. 1 ЗАНН деянието, обявено за административно нарушение, е виновно, когато е извършено умишлено или непредпазливо. Алинея 2 на същия член предвижда, че непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи. В случая такова изключение не е предвидено в ЗДвП, поради което и при наличието на извършено непредпазливо деяние - нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП, водачът следва да носи административнонаказателната отговорност по чл. 175, ал. 3, пр. 1 ЗДвП. Всеки правоспособен водач на МПС, преди да предприеме управление на МПС по пътищата, отворени за обществено ползване, е длъжен да се увери, че няма законоустановени пречки да извърши това, в т.ч. дали управляваното от него МПС е регистрирано по надлежен ред, преминало технически преглед, дали за него има сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност на водач" и т.н. В случая касаторът, който е с ясното съзнание, че е собственик на въпросния автомобил (който факт безспорно се установява по делото), предвид справка от базата данни на Информационен център към Гаранционен фонд, на база на подадени данни от застрахователните компании за застраховка, „Гражданска отговорност“ на автомобилистите (ГОА) „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и „Злополука“ на пътниците (ГОА +ЗП) по регистрационен номер СА 4433 АС, където Б. Ц. К. е вписан като собственик на съответния лек автомобил.

Настоящия касационен състав приема, че административнонаказващият орган правилно и законосъобразно е приложил санкционната норма на чл. 175, ал. 3, пр.1 от ЗДвП, според която се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер. В случая законосъобразно са определени двете административни наказания по вид и размер, а именно минимално предвидения в закона. Доколкото нарушението не се отличава по своята степен на обществена опасност от останалите нарушения от този вид, касационният състав приема, че не следва да се прилага разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. От обективна страна нарушението не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други идентични нарушения от същия вид, нито обществената му опасност е явно незначителна, нито са налице многобройни и смекчаващи обстоятелства при извършването им.

Като е достигнал до същите правни изводи, съставът на въззивния съд е постановил правилно решение. Касационната жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. В заключение касационният съд намира, че при формиране на вътрешното убеждение, фактическите и правните изводи, не се установяват порочни действия на въззивния съд, съответно не се констатират порочни съдопроизводствени действия при разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение.

По изложените съображения, Административен съд София-град, XXVII-ми касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр.чл. 63в от ЗАНН:

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 597 от 06.02.2023г. по НАХД № 20221110213870 по описа на Софийски районен съд за 2022 г., Наказателно отделение, 111-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: